

หลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบึงโขงหลง
เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๖

หลักการ

ให้ใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบึงโขงหลง ว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ เพื่อให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบึงโขงหลง ได้รับความปลอดภัยจากการบริโภคเนื้อสัตว์ อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙ ประกอบกับมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ รวมแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบึงโขงหลง ว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ เพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลบึงโขงหลงต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบึงโขงหลง
เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์
พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกอบกับมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ รวมแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ จังหวัดบึงโขงหลง โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลบึงโขงหลง และโดยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดบึงกาฬ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบึงโขงหลง เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒. ให้เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบึงโขงหลง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลบึงโขงหลงแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓. บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔. ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบึงโขงหลง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายกเทศมนตรีตำบลบึงโขงหลงแต่งตั้ง

“พนักงานตรวจโรคสัตว์” หมายความว่า สัตวแพทย์ประจำโรงฆ่าสัตว์เทศบาลตำบลบึงโขงหลง

“คณะทำงานชุดเฉพาะกิจ” หมายความว่า คณะทำงานชุดเฉพาะกิจควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์จังหวัดบึงกาฬ

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ที่มีโซ่สัตว์ป่า และหมายความเฉพาะโค กระบือ แพะ แกะ สุกรและสัตว์อื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เนื้อสัตว์” หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้ว ซึ่งมีได้ปรุงแต่งให้เป็นอาหารหรือมิได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เปื่อยเน่า ทั้งนี้ ไม่ว่าจะอยู่ในร่างสัตว์นั้นหรือชำแหละแล้ว

“โรงพักสัตว์” หมายความว่า สถานที่พักสัตว์หรือกักสัตว์ก่อนทำการฆ่า

“โรงฆ่าสัตว์” หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการฆ่าสัตว์ตามเทศบัญญัตินี้

“โรคระบาดสัตว์” หมายความว่า โรคริ้นเดอร์เพสต์ โรคเฮโมราจิกเซฟติซีเมีย โรคแอนแทรกซ์ โรคเซอร่า โรคสารติก โรคมกคล่อพิษ โรคปากและเท้าเปื่อย โรคหิวาต์สุกร และโรคอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาต หรือใบกำกับซาก หรืออาชญาบัตร

ข้อ ๕. โรงฆ่าสัตว์เทศบาลตำบลบึงโขงหลง หยุดทำการฆ่าสัตว์ในวันพระและวันสำคัญดังนี้

- (๑) วันเฉลิมพระชนมพรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในวันที่ ๕ ธันวาคม ของทุกปี
- (๒) วันเฉลิมพระชนมพรรษาของสมเด็จพระนางเจ้าบรมราชินีนาถ ในวันที่ ๑๒ สิงหาคมของทุกปี
- (๓) วันมาฆบูชา ของทุกปี
- (๔) วันวิสาขบูชา ของทุกปี
- (๕) วันอาสาฬหบูชา ของทุกปี
- (๖) วันเข้าพรรษา ของทุกปี
- (๗) วันออกพรรษา ของทุกปี

ข้อ ๖. การหยุดฆ่าสัตว์ ตามข้อ ๕. นับตั้งแต่เวลา ๑๘.๐๐ น. ของวันก่อนวันพระและวันสำคัญ (เรียกว่า "วันโกน") จนถึง ๒๔.๐๐ น. ของวันหยุดทำการฆ่าสัตว์ (๓๐ ชั่วโมง)

ข้อ ๗. ในกรณีที่มีการฆ่าเพื่อบริโภคในงานเลี้ยงสังสรรค์ งานประเพณี งานพิธีการทางศาสนาหรืองานบุญต่างๆ ซึ่งมีใช้เพื่อการจำหน่ายและประสงค์จะทำการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์เทศบาลตำบลบึงโขงหลง จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดทุกประการ ยกเว้นกรณีที่มีเหตุสมควรเป็นพิเศษ

ข้อ ๘. ให้ผู้ขออนุญาตฆ่าสัตว์ ยื่นคำร้องขออนุญาตฆ่าสัตว์ ถ้าเป็นโค กระบือต้องแนบตัวพิมพ์รูปพรรณ ที่งานจัดเก็บรายได้ กองคลัง สำนักงานเทศบาลตำบลบึงโขงหลง แล้วนำสัตว์ไปถึงโรงฆ่าสัตว์ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ตรวจสอบตัวสัตว์ว่าถูกต้องกับตัวพิมพ์รูปพรรณหรือไม่ เมื่อถูกต้องทุกประการก็ให้เสียค่าอากร ค่าธรรมเนียมและค่าบริการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่เทศบาลตำบลบึงโขงหลงกำหนดและออกใบอนุญาตให้ฆ่าสัตว์นั้น

ข้อ ๙. สัตว์ที่จะทำการฆ่า ต้องนำเข้าโรงพักสัตว์ของโรงฆ่าสัตว์ พร้อมด้วยใบอนุญาตฆ่าสัตว์ของวันนั้น เพื่อให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจสอบก่อนฆ่า ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ น. ถึง ๑๘.๐๐ น.

ข้อ ๑๐. โค กระบือ ที่นำเข้าโรงพักสัตว์ เจ้าของสัตว์จะต้องจัดหาเชือกผูกมัดให้มั่นคงจนเป็นที่ยืนยันว่าจะไม่ขาดหลุดไปทำร้ายสัตว์ตัวอื่นได้ มิฉะนั้นทางโรงฆ่าสัตว์จะไม่รับผิดชอบใดทั้งสิ้น

ข้อ ๑๑. หากสัตว์มีการบาดเจ็บหรือตายระหว่างการเคลื่อนย้าย หรือภายในโรงพักสัตว์ เนื่องจากความประมาทเลินเล่อของเจ้าของสัตว์เอง ทางโรงฆ่าสัตว์เทศบาลตำบลบึงโขงหลงจะไม่รับผิดชอบใดๆ ทั้งสิ้น

ข้อ ๑๒. ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์ มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาดหรือเป็นโรคหรือมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหารให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งงดการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ได้

ภายหลังที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ อาจมีคำสั่งให้ดำเนินการฆ่าสัตว์นั้นได้ ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาดหรือเป็นโรคหรือมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คืนเงินค่าอากร ค่าธรรมเนียม และค่าบริการสำหรับโรงฆ่าสัตว์ให้แก่ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้นได้

ข้อ ๑๓. สัตว์ทุกชนิดจะฆ่าได้เฉพาะตัวที่ได้รับอนุญาตจากเทศบาลตำบลบึงโขงหลงและฆ่าภายในวันและเวลาที่ระบุไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น และห้ามนำออกจากโรงฆ่าสัตว์ก่อนผ่านการตรวจโรคของพนักงานตรวจโรคสัตว์

ข้อ ๑๔. ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานตรวจโรคสัตว์ว่า เนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ได้ฆ่าเป็นโรค หรือมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นเสียทั้งตัวหรือบางส่วน หรือจัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่ควรใช้เป็นอาหารเสียก่อนได้

ข้อ ๑๕. เนื้อสุกรที่ฆ่าชำแหละ เมื่อผ่านการตรวจโรคและได้ประทับตรารับรองที่ขาและได้รับใบอนุญาตคินจากพนักงานเจ้าหน้าที่เรียบร้อยแล้วจึงสามารถนำเนื้อสุกรออกจากโรงฆ่าสัตว์ได้

ข้อ ๑๖. เนื้อโค กระบือที่ฆ่าชำแหละ เมื่อผ่านการตรวจโรคและได้ประทับตรารับรองที่ขาและได้รับใบอนุญาตคินจากพนักงานเจ้าหน้าที่เรียบร้อยแล้วจึงสามารถนำเนื้อสัตว์นั้นออกจากโรงฆ่าสัตว์ได้

ข้อ ๑๗. เนื้อสัตว์จะเปิดให้นำออกจากโรงฆ่าสัตว์ได้ ตั้งแต่เวลา ๒๐.๐๐ น. เป็นต้นไป ทุกๆ วัน เว้นแต่ในกรณีที่มีการฆ่าสัตว์มากกว่าปกติและมีความจำเป็นก็จะเปิดให้นำออกก่อนที่กำหนดไว้ หรือในกรณีที่สัตว์สูญหายขึ้นภายในโรงฆ่าสัตว์ ทางเจ้าหน้าที่ของโรงฆ่าสัตว์จะต้องดำเนินการตรวจสอบให้ถูกต้องเสียก่อน จึงจะเปิดให้นำเนื้อสัตว์ออกไปได้

ข้อ ๑๘. ก่อนเวลา ๐๖.๐๐ น. ให้เจ้าของสัตว์ที่นำสัตว์มาฆ่าในวันนั้น ตรวจสอบจำนวนสัตว์ของตนภายในโรงฆ่าสัตว์ หากมีจำนวนไม่ถูกต้องให้แจ้งแก่เจ้าหน้าที่ของโรงฆ่าสัตว์ ก่อนเวลา ๑๒.๐๐ น. เมื่อเกินเวลาดังกล่าวทางโรงฆ่าสัตว์จะไม่รับผิดชอบใดๆ ทั้งสิ้น

ข้อ ๑๙. ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายหรือมิไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งเนื้อสัตว์ที่ถูกฆ่าโดยมิได้มีการขออนุญาตฆ่าสัตว์

ข้อ ๒๐. ห้ามมิให้บุคคลภายนอกที่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของโรงฆ่าสัตว์ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลหรือเจ้าของสัตว์ เข้าไปภายในโรงฆ่าสัตว์โดยมิได้รับอนุญาต ตั้งแต่เวลา ๑๘.๐๐ น. ถึง ๐๖.๐๐ น. ของวันรุ่งขึ้น

ข้อ ๒๑. หากบุคคลภายนอก มีความจำเป็นหรือมีกิจที่จะต้องเข้าไปภายในโรงฆ่าสัตว์ตามเวลาดังกล่าว จะต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อเจ้าหน้าที่ของโรงฆ่าสัตว์ทุกครั้ง

ข้อ ๒๒. บุคคลที่เข้าไปภายในโรงฆ่าสัตว์จะต้องช่วยกันรักษาความสะอาด ห้ามมิให้บุคคลใดปิดประกาศ ชิตเขียนข้อความ บนผนังหรืออาคารหรือภายในเขตบริเวณโรงฆ่าสัตว์ อันเป็นเหตุให้เกิดความสกปรกโดยเด็ดขาด หากตรวจสอบหรือพบเห็น จะให้บุคคลนั้นรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งหมด

ข้อ ๒๓. ผู้ที่เข้าไปภายในโรงฆ่าสัตว์ทุกๆ คน จะต้องมีความประพฤติเรียบร้อย ไม่ดื่มสุราหรือของมึนเมา หรือเสพสารเสพติด ไม่เล่นการพนัน ไม่มีพฤติกรรมชั่วช้า หรือมีวาทะก้าวร้าวผู้อื่น หรือต่อเจ้าหน้าที่ของโรงฆ่าสัตว์ หรือมีการกระทำความผิดอันเป็นเหตุให้เกิดความไม่สงบ รุนแรง ทำให้เกิดความเสียหายแก่โรงฆ่าสัตว์ หรือมีการกระทำให้ทรัพย์สินของโรงฆ่าสัตว์เกิดความเสียหาย หรือขัดคำสั่งของเจ้าหน้าที่ของโรงฆ่าสัตว์ จะห้ามมิให้บุคคลนั้นเข้าไปภายในโรงฆ่าสัตว์อีกต่อไป และรายงานผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับชั้น

ข้อ ๒๔. ผู้ใดที่ประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายเองหรือที่มีได้ถูกฆ่าตามเทศบัญญัติให้นำเนื้อสัตว์ของสัตว์นั้น ซึ่งอยู่ในสภาพที่ยังมิได้ชำแหละไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจหรือในกรณีมีเหตุสมควรจะขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์นั้นก็ได้ ทั้งนี้ โดยเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เมื่อพนักงานตรวจโรคสัตว์ได้ตรวจแล้วเห็นว่าเป็นเนื้อสัตว์ที่ควรใช้เป็นอาหารได้ ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือมอบอำนาจให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ประทับตรารับรองให้จำหน่ายที่เนื้อสัตว์นั้นแล้วจึงให้จำหน่ายได้

ข้อ ๒๕. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ ๘ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๙ และข้อ ๒๔ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ต้องระวางโทษตาม พ.ร.บ.ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.๒๕๓๕ ตามมาตรา ๒๙(๑)และ(๒)

ข้อ ๒๖. ห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์จากแหล่งอื่น ที่มีได้มีการขออนุญาตฆ่าสัตว์ถูกต้องตามกฎหมายเข้ามาจำหน่ายในตลาดสดเทศบาลตำบลบึงโขงหลง

ข้อ ๒๗. ในกรณีที่มีพบว่ามีการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์หรือลักลอบฆ่าสัตว์เถื่อน ให้คณะทำงานชุดเฉพาะกิจดำเนินการตามกฎหมายกับผู้กระทำความผิดได้ทุกพื้นที่

ข้อ ๒๘. ให้นายกเทศมนตรีตำบลบึงโขงหลง เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และมีอำนาจในการออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายเชิด แสนจันทร์)
นายกเทศมนตรีตำบลบึงโขงหลง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายบรรลือ ชูชาติ)

นายก อบจ. บึงโขงหลง

บัญชีแนบท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบึงโขงหลง เกี่ยวกับค่าธรรมเนียม
การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

อัตราอากรและค่าธรรมเนียม

๑. อากรการฆ่าสัตว์

โค	ตัวละ ๑๒ บาท
กระบือ	ตัวละ ๑๕ บาท
สุกร	ตัวละ ๑๐ บาท
สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ ๕ บาท
แพะ หรือ แกะ	ตัวละ ๔ บาท
สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ ๔ บาท

๒. ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์

โค	ตัวละ ๑๒ บาท
กระบือ	ตัวละ ๑๕ บาท
สุกร	ตัวละ ๑๕ บาท
แพะหรือแกะ	ตัวละ ๔ บาท
สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ ๔ บาท
๓. ค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์	ตัวละ ๓ บาท

๔. ค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่าย

เนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายเองหรือที่มีได้ถูกฆ่าตามพระราชบัญญัตินี้

(ก) ค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

ของทางราชการ

(ข) ค่าเบี้ยเลี้ยงของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

ของทางราชการ

(ค) ค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์

โค	ตัวละ ๑๒ บาท
กระบือ	ตัวละ ๑๕ บาท
สุกร	ตัวละ ๑๐ บาท
สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ ๕ บาท
แพะหรือแกะ	ตัวละ ๔ บาท
สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ ๔ บาท

๕. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์

โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์

๖. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

ฉบับละ ๒๐๐ บาท

ฉบับละ ๕๐ บาท